

ASSOCIACIÓ ÍNTIMA DE CONCERTS

CURS SEGON
DESÈ CONCERT
EMILI VENDRELL, TENOR
DOLORS VALERÍ i BLAI NET
PIANISTES

DIUMENGE, 26 DE FEBRER DE 1922
A LES CINC EN PUNT DE LA TARDA
ORFEÓ GRACIENC - MARAGDA, 27 I 29 - BARCELONA

PROGRAMA

I

BACH	Vina prop meu
»	Recitatiu i Ària de la Passió segons Sant Mateu
MOZART	Ària de «Don Joan»
BEETHOVEN	Adelaida
SCHUBERT	On vas?
SCHUMANN	El noguer
BRAHMS	Oh, aimades galtes

EMILI VENDRELL - BLAI NET

II

MENDELSSOHN	Rondó capriciós
CHOPIN	Vals
»	Tres estudis
»	Polonesa, op 53
BORODINE	En el convent
LISZT	Rapsòdia n.º 12

DOLORS VALERI

III

GRIEG	Somni d'infant
WOLF	Ja és aquí
NICOLAU	La dama d'Aragó (glossa)
MORERA	Lo que et diria
PUJOL	No't sàpiga greu
»	Ets meva
BUXÓ	Clavell d'amor (1.ª audició)
RIBÓ	La font (1.ª audició)
PEREZ	Brindis

EMILI VENDRELL - BLAI NET

Piano: GÖRS & KALLMANN

NOTA: Queda prohibit l'entrar i sortir de la sala d'audicions durant l'execució de les obres.

TEXT DE LES CANÇONS

Vina prop meu

Vina prop meu,
mort benïda;
quin dolç encant findrà
llavors per mi la mort!

Joia sens nom,
mort beneïda;
sentir tos dits tan dolços
cloure suaument
mos ulls tots plens d'amor.

Recitatiu i Ària de la Passió segons St. Mateu

N.º 40 - ARIOSO- Tenor

Jesús res diu;
no'l torba la falsia
i així vol demostrar-nos
que, per salvà'ns, de l'agonia
voldrà sofrir-ne el dolor viu.
L'exemple'ns dóna amb son patí.
Jesús, mestre diví.
A n'Ell en tot devem semblar-nos.

N.º 41 - ÀRIA - Tenor

Pacient
sofriré, ho món, tes fibrades;
voldré rebre injustament
vils afronts.
Oh, cor meu! tes intencions
envers Déu van endreçades.

Ària "*Della sua pace la mia dipende*"

DEL DON JOAN, DE MOZART

Del seu bon viure
depen ma vida;
el seu somriure
del meu és mida;
ço que la enutja
em fa penar.

Si ella sospira
sospirs m'acoren;
m'afolla l'ira
si els seus ulls ploren
i em despacienta
el seu frisar.

Trad. FRANCESC PUJOL

Adelaida

(MATTHISSON)

Sol i vern pel jardí l'amor passeja,
que una llum encisera i dolça inonda
per les branques en flor passant poruga.
Adelaida!

En la clara corrent, en l'Alp blanquíssim
en els núvols daurats del cel de posta,
en la volta estelada, lluu fa imatge,
Adelaida!

L'aura al vespre entre'l fendre llor mormola,
flors de malg per la gleba xiuxiuegen,
brunz l'onada i el rossinyol rella:
Adelaida!

Oh prodigi! Sorgir deirà en ma tomba
una flor quan mon cor devingui cendra,
on brille en fulles porporines:
Adelaida!

On vas?

DEL CICLE «LA BELLA MOLINERA»

(MÜLLER)

Un xaragall jo oïa,
de clara deu brollant,
qui vers la vall corria
fresós remorejant.

No sé pas com s'esqueia
ni qui m'ha consellat,
també jo avall la serra
trecava amb mon gaiat.

Avall, avallat, amb calma
jo'l clar xaragall seguí
qui sempre remorejava
tan fresc i tan cristallí.

Es eixa, doncs, ma via?
Veïam, on vas?... segueix
que el teu murmurí encisa
l'el seny m'enterboleix.

Què dic murmurí, i ara?
No és cap murmurí, no!
Dins l'aigua són les naiades
qui entonen llur cançó.

Doncs, noi, deixa estar que cantin
i gai fes ton camí,
que l'aigua prou s'empassa
les rodes de molí!

Trad. JOAQUIM PENA

El noguer

(J. MOSEN)

De casa al llindar hi ha un verd noguer;
ple de vida i flaire
exten son brancatge ombríu.

Guarnit és de flors, que dona pler;
quan les besa l'aire
s'agronxa dolç i riu.

Les flors barrejan els llurs petons
amb el vent cantaire,
dobleguen llur cap joliu.

I parlen d'una donzella
que plora sens treva, sens il·lusions,
sense saber per què ho fa,
i diuen que és bella
amb un parlar que ningú entendreà

Parlen de noces per l'any que vé.
La noia espia
i angoixa té
mentre que somnia
sofa del verd noguer.

Trad. PERE J. BASSEGODA

Oh, aimades galtes

(FLEMMING)

Oh galtes xamoses,
que en sou d'agradesos!
Tu ets roja, tu albina.
tu sembles de nina;
tantost que jo us miro,
—no sé pas com dir-ho—
me friso, debades,
per' fer-vos besades.
Què en sou d'agradesos,
oh galtes xamoses!
Oh sol de delícia!
Oh dolça clarícia!
Oh ulls qui m'encenen
l'ls meus orbs devenen!
L'imatge més pura,

tu ets font de ventura!
Oh cel d'eixa terra,
no'm facis mai guerra!

Oh dolça clarícia!
Oh sol de delícia!
Beutat la més bella,
oeix ma querella!
Prest vina, si vina,
que ets dolça divina!

No facis que plori,
no deixis que em mori;
ai! vina, prest vina,
ai! vina, si, vina,

i oeix ma querella,
beutat la més bella!

Trad. JOAQUIM PENA

Somni d'infant

(H. IBSEN)

Ja lluen les estrelles,
ja plora el rossinyol...
Si tanques les parpelles
ton somni aixeca el vol.

Quan vols pujar l'escala
que arriba fins al cel,

sopluig te dona l'ala
de l'Angel més fidel,
que a dar-te un bés no tarda
l't gronxa amb dolç abraça.
Jesús el teu són guarda
i no't desveillars!

Trad. PERE J. BASSEGODA

Ja és aquí

Primavera ja ets aquí,
t'han portat les orenetes,
s'ompla el bosc de violetes
i de roses el jardí,

De la terra humida
brota la florida.

Oh, mireu
què és això què es veu?
Primavera ets tu
tu que'ens duus la vida
Ah, ets tu!

Trad. APEL·LES MESTRES

La Dama d'Aragó

POPULAR

A Aragó n'hi ha una Dama
que és bonica com un sol,
té la caballera rossa
li arriba fins als talons.

Ai, amorosa Anna Maria!
Robadora de l'amor,
Ai, amorós!
Sa mare els hi pentinava

amb una pinteta d'or,
sa germana els hi entrena
els cabells de dos en dos.

Ai amorosa... etc.

Son germà se la mirava,
amb un ull tot amorós
se la mira i se l'emporta
a la fira d'Aragó.

Ai amorosa... etc.

Mentre estaven a la fira
loquen a missa major,

—Germà, germà, anem a missa

anem a missa major.

Ai amorosa... etc.

De qui és aquella Dama
que llança tanta esplendor?
N'és filla del Rei de França
germana del d'Aragó!

Ai amorosa... etc.

I si acàs no ho voleu creure
mireu-li lo sabató
veureu les tres flors de lliri
i les armes d'Aragó.

Ai amorosa... etc.

Lo que et diria

Si jo fos cançonaire
freuria una cançó
com que no hi entenc gaire
no vui pas fer-la, no.

Una cançó faria
que sols de tu parlés,
jo sol la cantaria,
jo sol i ningú més.

Diria que ets la nena,
més maca d'aquest pla,
que té més or fa trena,
que el blat quan ve el segà,
que quan fos llavis s'obren
talment ne raja mel;

que quan fos ulls s'entre-obren,
com si s'obris el cel:

Que en caminant lleugera
per sobre dels sembrats
com l'aura matinera
tu'ls deixes revifats.

Que els ocellets al veure't
refillen de valent...
que un dia jo vaig creure't
i tot s'ho ha endut el vent.

Si jo fos cançonaire
freuria una cançó.
La d'una espigolaire
i un infeliç pastor.

GUANYABENS

No't sàpiga greu

No't sàpiga greu
el ser petiteta,
també ho són les flors
i ho són les estrelles
i ho és aquell déu
que l'amor governa.
D'un res de llevar

se'n forma una arbreda;
d'un sol espuernic
se'n fa una foguera;
d'un trist gra d'encens
se'n ompla una església...
No't sàpiga greu
el ser petiteta.

FRANCESC MATHEU

Ets meva

I

Amb mos petons s'ha format
del no rés, l'ànima teva,
vas créixer al meu costat
si sabs d'amor t'ho he ensenyat
i ets meval

II

Avui tens altre marit,
mes l'ànima se'm subleva
lo que està escrit, està escrit
que jo no ho he pas consentit...
ets meval!

ANGEL GUIMERÀ

Clavell d'amor

(BONAVENTURA RIERA, PVRE.)

Què em dónes vida meva,
què em dónes de tes mans?
clavells que aponcellonen
clavells i lliris blancs!
Ai, vida amor
si'l clavellet té aromes
de qui seran?

Clavell de tes manetes
qui l'enflaires, oidà!
i que dixós seria,
pogués sovint besa'l.

Ai, vida amor
si'l clavellet té aromes
de qui seran?

Ditets d'hermosa Ninfa
me n'han donat un ram;
clavells que amors regalen
són teixidets de sang;
lo clavellet que em dava
la Ninfa de quinze anys
me'l dava tot besant-lo,
me'l dava suspirant.

Si tu'l clavell em claves
jo prou pendria el ram,
me'l donaràs nineta
nineta de quinze anys.

Ai, vida amor,
dóna'm la poncelleta
del lliri blanc!

La font

(LL. TINTORÉ)

Botant per l'esquerda
del roquiçà altiu
la fontana gerda
va cercant el riu.

Per la plana verda
s'escorre i s'en riu,
i sembla que és perda

per l'herbei ombriu.

Si el cel emmiralla
ni en fa esment, devalla
amb pressa, corrent.

Sols es generosa
si els llavis hi posa
el pobre sedent.

Brindis

I

Quan bec, oh Pàtria, de tes munta-
el vi puríssim, o de ton pla, [nyes
l'ardenta sava de tes entranyes
sent en mes venes angulejà.

Oh, Pàtria, Pàtria,
teva és ma sang!

II

Al pit bullenta ma sang s'agropa,
sent amb més força cruixir mon braç,
i com un càlzer alçant la copa
mon cor flameja flamejaràs.

Oh, Pàtria, Pàtria,
teva és ma sang!

III

Llavors sentínt-me l'ànima als llavis,
mon cor te jura fidelitat,
pel sacratíssim record dels avis,
pel sol, per l'aire, per Montserrat.

Oh, Pàtria, Pàtria,
teva és ma sang!

FRANCESC MATHEU

CONCERTS DEL MES DE MARÇ

ONZÈ CONCERT, DIUMENGE, DIA 12 DE
MARÇ DE 1922, A LES CINQ DE LA TARDA
ORQUESTRA DE L'ASSOCIACIÓ
ELSA ORIOL, VIOLINISTA
DIRECCIÓ: ENRIC AINAUD

DOTZÈ CONCERT, DIUMENGE, DIA 19 DE
MARÇ DE 1922, A LES CINQ DE LA TARDA
QUARTET WENDLING
DE S T Ü T T G A R T

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCIS

IMP. ENR. ARDAS P. GIBR. TAULEY 17 BARB.

R-552 (1/2)

TEATRE PRINCIPAL

RECITAL DE CANÇONS

Emili Vendrell

TENOR SOLISTA DE
L'ORFEÓ CATALÀ

Blai Net

PIANISTA

TERRASSA, 14 DE GENER DE MCMXXII

PROGRAMA

I

VINA PROP MEU.	BACH
RECITATIU I ARIA DE LA PASSIÓ SEGONS S. MATEU	»
ARIA DE LA OPERA D, GIOVANNI	MOZART
LA FLORETA MERAVELLOSA	BEETHOVEN
ADELAIDA	»

II

TU ETS EL REPÒS	SCHUBERT
OMNIPOTENÇA	»
EL NOGUER	SCHUMANN
CANÇÓ DE VIATGE	MENDELSSOHN
EN LA SOLITUD DEL BOSC	BRAHMS
JA ES AQUI	WOLF

III

LA BALALÍ.	MILLET
LA DAMA D'ARAGÓ (glosa popular).	NICOLAU
LO QUE'T DIRIA.	MORERA
MAIG	TOLDRA
CANÇÓ	LAMBERT
JUGANT	PUJOL

Boixos de Mossen Manuel Rivas
Gráfica Salvatella i Companyia

R. 555 (1/2)

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA MÚSICA

CURS

1921

Any

Palau
de la

1922

setè

Música
Catalana

CATORZÈ CONCERT

Dimarts, dia 30 de maig
de 1922, a tres
quarts de deu
de la nit

SESSIÓ DEDICADA A

Joan Sebastià Bach

Programa

EMILI VENDRELL, tenor
VICENS M. DE GIBERT, organista
EDUARD TOLDRÀ, violinista
MANUEL GIMÉNEZ, violinista
ANTONI PLANÁS, violoncel
ESTEVE GRATACÓS, flauta
CASSIÀ CARLES, oboè

I ORGUE

Fantasia en sol major.

Très vitement - Grave - Lentement.

Canzona.

Preludis i Fuguetes:

- a) en *mi* menor.
- b) en *si* bemoll major.

Aries de Cantates sagrades

Oratori de Nadal:

Aria «*Ich will nur dir zu Ehren leben*» (Jo vull honrar-vos amb ma vida), amb acompanyament de dos violins, piano i violoncel (continu).

Cantata «Ich, armer Mensch». (Pobre de mi):

Recitatiu i Aria «*Erbarme dich*» (Pietat de mi), amb acompanyament de flauta, piano i violoncel.

Preludis d'orgue i Cants espirituals

Jesu, meine Freude.

Ich freue mich in dir.

In dulci jubilo.

O Jesulein süß.

Herzlich thut mich verlangen.

Es ist vollbracht!

Christ lag in Todesbanden.

Brich entzwei, mein armes Herze.

Wenn wir in höchsten Nöthen sein.

Steh' ich bei meinem Gott.

Heut' triumphieret Gottes Sohn.

Dir, dir, Jehovah, will ich singen.

(Jesùs, joia meva).

(Jo trobo el goig en Tù).

(Oh dolç Jesuset).

(De tot mon cor desitjo).

(Es consumat!)

(Crist lligat per la mort).

(Pobre cor, que't mig-parteixes).

(Quan estem més necessitats).

(Quan jo só del meu Déu).

(Avui triomfa el Fill de Déu).

(Per tu, Jehová, faig mes cantades).

III

ORGUE

Toccata i Fuga en re menor.

Choral "Wachet auf! ruft uns die Stimme". (Desperteu! la veu ens crida).

Aries de Cantates profanes

Cantata «Der Streit zwischen Phoebus und Pan». (La palestra entre Febus i Pan).

Recitativ i Aria de Tmolus «Phoebus, deine Melodei». (Febus, el teu cant sublim), amb acompanyament d'oboè, piano i violoncel (continu).

Cantata "Schlecht, spielende Wellen". (Llisqueu, onades joganeres):

Arioso i Aria «Jede Woge meiner Wellen». (De mes aigües cada onada), amb acompanyament de violí, piano i violoncel (continu).

En la impossibilitat de descriure amb termes adequats la grandesa i profunditat del geni de Joan Sebastià Bach, sien's permès remarcar alguns dels seus aspectes, que hem tractat de posar de relleu en la confecció del present programa.

Bach fou sotmès, com tot mortal, a la llei de formació i perfeccionament; tingué mestres i rebé influències dels grans artistes contemporanis. L'art germànic i l'art italià se'l disputaren; Bach s'assimilà un i altre, però aviat en ses composicions per a orgue ultrapassà els seus models. De l'alemany Buxtehude emprà la brillantor, el virtuosisme; dels italians: Frescobaldi, Legrenzi, Corelli, Vivaldi, l'encís melòdic, l'equilibri, l'elegància de les formes. Mes, ell engrandí els motllos, i hi abocà en sa maduresa tota la riquesa de sa ideologia i tota la força del seu sentiment.

La *Fantasia en sol* i la *Cançona* tenen una filiació italiana, mes assoleixen ja una plenitud de forma i una perfecció de detalls mai sospitades pels vells mestres. En la primera de les obres esmentades cal remarcar la polifonia de la part central, d'un interès que no decau un moment. La segona té una delicada floració melòdica dintre d'una polifonia de rara transparència.

En la *Tocatta i Fuga en re* menor encara és visible l'influència de Buxtehude, però el virtuosisme es ací un servent de l'inspiració sobirana del gran organista. Aquesta obra té un substratum dramàtic que la fa estremir en sos fonaments de la primera pàgina a la darrera.

Bach exercí noblement el magisteri, volent fer donació als deixebles del millor de si mateix. Escrigué expressament per aquests una col·lecció de vuit Preludis i Fugues; són obres de maduresa, quedant explicada la simplicitat que ostenten per la finalitat didàctica que presidià la llur creació. Cada una d'aquestes obretes té un caràcter ben definit: el *Preludi i Fugueta en mi* menor és recollit i expressiu; el *Preludi i Fugueta en si* bemoll és pompós i brillant a la manera de Handel.

En els preludis i fantasies sobre melodies de chorals hi prodigà Bach els tresors més purs de sa inspiració. Com a mostra de la pessa més desenrotllada en aquest gènere, presentem el choral: «Desperteu! la veu ens crida», exuberant i reconfortador. Aquest choral, que figura en la Cantata n.º 142, fou transcrit per a orgue pel mateix Bach.

Exemples més concisos i més íntims són oferts en la segona part, extrets del «Orgelbüchlein» (Petit llibre d'orgue), obra que devia contenir un breu preludi per a cada dia del any i que malauradament restà en estat molt fragmentari.

Donat el caràcter llur i essent destinats a alternar amb el cant religiós, hem fet precedir d'un d'aquest preludis cada una de les cançons espirituals incloses en la segona part, a manera d'introducció, formant així un conjunt homogeni respectuós de les intencions de l'autor. Els *Preludis* i les *Cançons espirituals*, d'excelsa inspiració, es compenentren, es fonen maravellosament.

Les *Aries* incloses en el programa proclamen tota la esplendidesa de l'art vocal bachian. Les dues religioses s'imposen, la primera, per la majestuosa volada de son tema tractat en estil fugat; la segona, per son pregon expressivisme, mereixent especial esment el recitatiu, tant patètic, que la precedeix: ningú com Bach ha traduït amb accents més punyents la confusió del pecador i sos clams de pietat.

Les *Cantates profanes* són similars a les religioses com a plan i factura, diferenciant-se d'aquestes, moltes vegades més pel text, que per l'esperit de la música. La *Palestra de Febus i Pan*, refereix el conegut episodi d'Ovidi, Tmolus és el jutge que formula el veredictat ator-

gant el premi de la música a Febus; l'escalf persuasiu de sos accents enlaira nostre esperit per damunt de l'anècdota mitològica.

També en l'ària « *De mes aigues cada onada* », l'inspiració bachiana deixa enrera el llibret d'una obra purament de circumstàncies. La Cantata de la qual és extreta, fou composta l'any 1736 per a festejar l'aniversari del naixement d'August III, rei de Polònia i elector de Saxònia. En el text actuen de protagonistes els rius Vistula, Danubi i Pleisse, els quals contenen la fortuna llur de recórrer els territoris governats per l'esmentat monarca. En l'ària del riu Elba l'ondulació del violí té un evident sentit descriptiu; mes hom oblida l'objecte purament d'ocasió de l'obra i és sent arrebatat per la generositat, la flexibilitat, la fluència de discurs musical i per son sentit al-hora expressiu i entusiasta. — V. M. DE GIBERT.

Text literari de les Cantates i Cants espirituals

CANTATA n.º 55 per al Diumenge 22.º
després de la Trinitat

Recitatiu i Ària de tenor

RECITATIU

La llei de Déu jo menyspreava
i enfora del camí
que em senyalava per seguir,
jo caminava.

On vaig?

Pendré les ales de l'aurora
per fer llarga volada

enllà la mar més allunyada?

També la mà de Déu
cercar-me allà aniria.

punint mes culpes i falsia.

Ai las!

Recer segur no em dona

ni el negre abim ni l'ampla ona,

que allí també em vindrà a cercar son braç

La terra ja no em val

res hi ha

en ella que m'ampari;

i encar que al cel pugues pujar-hi

Déu hi serà

jutjant el bé i el mal.

ÀRIA

Pietat de mi;

que el meu plor us ablaneixi

i en el vostre cor floreixi.

Pietat de mi;

que l'amor de Crist no em deixi

i vostra ira s'esvaeixi.

ÀRIA: «Jo vull honrar-vos amb ma vida»

de l'Oratori de Nadal

Jo vull honrar-vos amb ma vida,

mon Salvador, si esforç em deu

i si el meu cor ben vostre el feu.

Feu-me fort;

vostra gràcia duu el conhort

a mon ànima agraïda.

(Trad. E. PUJOL)

CANTS ESPIRITUALS

Preludi: *Jesús, joia meua*

JÓ TROBO EL GOIG EN TU

I

Jó trobo el goig en Tu
i et dic benvingut sies,
oh, el meu bon Jesuset,
qui sens orgull volies
ésser mon germanet!
Ah, quina dolça veul
que amable i bo m'apars,
Tu, el magne Fill de Déu!

II

Déu féu sa Majestat,
d'inscodrinyable essença,
descendre a un cos humà
per' dur al món remença.
L'Altisme així vingué
vers nos amoroset,
com un infant petit
i's deia Jesuset.

Preludi: *In dulci jubilo*

OH DOLÇ JESUSET!

I

Oh dolç Jesuset, oh bon Jesuset!
del Pare l'orde has complert
baixant del regne celestial
i als pobres homes fent-te igual,
oh dolç Jesuset, oh bon Jesuset!

II

Oh dolç Jesuset, oh bon Jesuset!
del Pare l'ira tu has desfet
per nostres culpes boi pagant
i a nos de Déu la Gràcia dant,
oh dolç Jesuset, oh bon Jesuset!

Preludi: *De tot mon cor desitjo*

ÉS CONSUMAT!

Es consumat! Presents, cor meu,
ten eixos mots del Fill de Déu
quan en la Creu per tu moria

i així per' tu la glòria obria;
car Ell, qui sempre, sempre, ha ben obrat,
digué a la fi: Es consumat!

Preludi: *Crist lligat per la mort*

POBRE COR QUE ET MIG-PARTEIXES!

I

Pobre cor que et mig-parteixes,
Ai, quin mal tan gran pateixes,
és massa llarg i massa fort!

El cel tremola,
el món trontolla.
Dissort! Dissort! Dissort!
Ai, que el bon Jesús és mort!

II

Jesuset, mon bé, ma vida,
ací'l meu cor lassat te duc;
si del món no trob l'eixida,
de plors i planys sortir no puc.

Oh, l'existència
és sofrença!
Dissort! Dissort! Dissort!
Ai, que el bon Jesús és mort!

Preludi: *Quan estem més necessitats*

QUAN JO SÓ DEL MEU DÉU

I

Quan jo só del meu Déu
en l'infinita gràcia,
mai cap fretura greu
no'm pot pas dur desgràcia.
Tantost un mal vindrà,
jo sé que qui l'envia
per honra seva ho fa
i per fortuna mia.

II

Per ço ara repetesc:
quan só de Déu en gràcia
tot mal que jo patesc
no'm pot pas dur desgràcia.
La fe i la oració
faran que açò's compleixi,
que jo amb veneració
mon Déu sempre obeeixi.

Preludi: *Avui triomfa el Fill de Déu*

PER TU, JEHOVA, FAIG MES CANTADES

I

Per tu, Jehová, faig mes cantades,
car on hi ha un altre Déu com tu?
A tu mes trobes són endreçades;
ah, d'om del teu esperit el tremp segü!
Perquè jo ho faci en nom de Jesucrist
i Ell mitjançant, ben grat te sigui així.

II

Si'm dons, Altisme, tal bonesa,
cert que serà mon cantic reeixit;
sonar deu bell, ple de dolcesa
per adorar-te en cos i en esperit.
Així alçaràs vers Tu el meu pobre cor
per' que de salms t'entoni el més alt chor.
(Trad. PENA)

CANTATA «FEBUS I PAN»

Rècitatiu i Aria de Tmolus

RECITATIU

El veredicté és ben planer, i és veritat
indiscutible que a Febus deu el premi
adjudicar-se. Pan ha cantat pel bosc;
les nimfes poden delitar-s'hi. Empro,
tan bell de Febus és el cant, que no hi ha
flauta que l'iguali.

ARIA

Febus, el teu cant sublim
de la gràcia a dolls s'abeura.
Mes, ai! Qui de l'art aimant
sapigués copsar ton cant,
gaudi en l'art no pot ja heure.

CANTATA EN LLOANÇA D'AUGUST III, REI DE POLONIA

Arioso i Aria del riu Elba

ARIOSO

Encar que de mon aigua el doll
veié el Ganges abocar-s'hi
i de mes fonts fallir memòria,
Encar que estranya gent
vingués a emmirallar-s'hi,
jo mai, en cap moment
puc oblidar d'August la glòria!

ARIA

De mes aigües cada onada
diu l'aurífic mot: August.
Oh nereides! amb gaubança
esguardeu l'encís venust
del meu regne on feu estada,
quan ses ones reflecteixen
d'aqueix nom la ressonança
que mil voltes repeteixen.

(Trad. F. PUJOL.)

CONCERTS DEL MES DE JUNY

Dintre el vinent mes de juny es donaran els quatre concerts que resten del Curs 1921-1922, tres dels quals han sigut ja confiats, respectivament, al tenor

Alexandre Alexandrowitzch

DEL TEATRE IMPERIAL DE PETROGRAD
que donarà a conèixer mantes composicions de Glinka, Rimsky-Korsakoff,
Dargomychsky, Borodine i Moussorgsky, a

Gerard Hekking

que donarà un recital de violoncel, i als solistes

Joan Wiener i René Benedetti

PIANISTA

VIOLINISTA

que faran conèixer obres de Strawinsky, Malipiero; dels autors coneguts pels
«six» i de l'anomenada «Música negra»

Els programes detallats d'aquestes sessions i el nom de l'artista al qual es confiarà el concert que manca, s'anunciaran oportunament.

8555 (2/2)

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA MÚSICA

CURS

1921

Any

Palau
de la

1922

setè

Música
Catalana

CATORZÈ CONCERT

Dimarts, dia 30 de maig
de 1922, a tres
quarts de deu
de la nit

SESSIÓ DEDICADA A

Joan Sebastià Bach

Programa

EMILI VENDRELL, tenor
VICENS M. DE GIBERT, organista
EDUARD TOLDRÀ, violinista
MANUEL GIMÉNEZ, violinista
ANTONI PLANÁS, violoncel
ESTEVE GRATACÓS, flauta
CASSIÀ CARLES, oboè

I ORGUE

Fantasia en sol major.

Très vitement - Grave - Lentement.

Canzona.

Preludis i Fuguetes:

- a) en *mi* menor.
- b) en *si* bemoll major.

Aries de Cantates sagrades

Oratori de Nadal:

Aria «*Ich will nur dir zu Ehren leben*» (Jo vull honrar-vos amb ma vida), amb acompanyament de dos violins, piano i violoncel (continu).

Cantata «Ich, armer Mensch». (Pobre de mi):

Recitativ i Aria «*Erbarme dich*» (Pietat de mi), amb acompanyament de flauta, piano i violoncel.

Preludis d'orgue i Cants espirituals

Jesu, meine Freude.

Ich freue mich in dir.

In dulci jubilo.

O Jesulein süß.

Herzlich thut mich verlangen.

Es ist vollbracht!

Christ lag in Todesbanden.

Brich entzwei, mein armes Herze.

Wenn wir in höchsten Nöthen sein.

Steh'ich bei meinem Gott.

Heut triumphieret Gottes Sohn.

Dir, dir, Jehovah, will ich singen.

(Jesús, joia meva).

(Jo trobo el goig en Tú).

(Oh dolç Jesuset).

(De tot mon cor desitjo).

(Es consumat!)

(Crist lligat per la mort).

(Pobre cor, que't mig-parteixes).

(Quan estem més necessitats).

(Quan jo só del meu Déu).

(Avui triomfa el Fill de Déu).

(Per tu, Jehovah, faig mes cantades).

III

ORGUE

Toccata i Fuga en re menor.

Choral "Wachet auf! ruft uns die Stimme". (Desperteu! la veu ens crida).

Aries de Cantates profanes

Cantata «Der Streit zwischen Phoebus und Pan». (La palestra entre Febus i Pan).

Recitativ i Aria de Tmolus «Phoebus, deine Melodei». (Febus, el teu cant sublim), amb acompanyament d'oboè, piano i violoncel (continu).

Cantata "Schleicht, spielende Wellen". (Llisqueu, onades joganeres):

Arioso i Aria «Jede Woge meiner Wellen». (De mes aigües cada onada), amb acompanyament de violí, piano i violoncel (continu).

En la impossibilitat de descriure amb termes adequats la grandesa i profunditat del geni de Joan Sebastià Bach, sien's permès remarcar alguns dels seus aspectes, que hem tractat de posar de relleu en la confecció del present programa.

Bach fou sotmès, com tot mortal, a la llei de formació i perfeccionament; tingué mestres i rebé influències dels grans artistes contemporanis. L'art germànic i l'art italià se'l disputaren; Bach s'assimilà un i altre, però aviat en ses composicions per a orgue ultrapassà els seus models. De l'alemany Buxtehude emprà la brillantor, el virtuosisme; dels italians: Frescobaldi, Legrenzi, Corelli, Vivaldi, l'encís melòdic, l'equilibri, l'elegància de les formes. Mes, ell engrandí els motllos, i hi abocà en sa maduresa tota la riquesa de sa ideologia i tota la força del seu sentiment.

La *Fantasia en sol* i la *Cançona* tenen una filiació italiana, mes assoleixen ja una plenitud de forma i una perfecció de detalls, maj sospitades pels vells mestres. En la primera de les obres esmentades cal remarcar la polifonia de la part central, d'un interès que no decau un moment. La segona té una delicada floració melòdica dintre d'una polifonia de rara transparència.

En la *Tocata i Fuga en re menor* encara és visible l'influència de Buxtehude, però el virtuosisme es ací un servent de l'inspiració sobirana del gran organista. Aquesta obra té un substratum dramàtic, que la fa estremir en sos fonaments de la primera pàgina a la darrera.

Bach exercí noblement el magisteri, volent fer donació als deixebles del millor de si mateix. Escrigué expressament per aquests una col·lecció de vuit Preludis i Fuguetes; són obres de maduresa, quedant explicada la simplicitat que ostenten per la finalitat didàctica que presidià la llur creació. Cada una d'aquestes obretes té un caràcter ben definit: el *Preludi i Fuguetes* en *mi menor* és recollit i expressiu; el *Preludi i Fuguetes* en *si bemoll* és pompós i brillant a la manera de Händel.

En els preludis i fantasies sobre melodies de chorals hi prodigà Bach els tresors més purs de sa inspiració. Com a mostra de la pessa més desenrotllada en aquest gènere, presentem el coral: «Desperteu! la veu ens crida», exuberant i reconfortador. Aquest coral, que figura en la Cantata n.º 142, fou transcrit per a orgue pel mateix Bach.

Exemples més concisos i més íntims són oferts en la segona part, extrets del «Orgelbüchlein» (Petit llibre d'orgue), obra que devia contenir un breu preludi per a cada dia del any i que malauradament restà en estat molt fragmentari.

Donat el caràcter llur i essent destinats a alternar amb el cant religiós, hem fet precedir d'un d'aquest preludis cada una de les cançons espirituals incloses en la segona part, a manera d'introducció, formant així un conjunt homogeni respectuós de les intencions de l'autor. Els *Preludis* i les *Cançons espirituals*, d'excelsa inspiració, es compeneten, es fonen maravellosament.

Les *Aries* incloses en el programa proclamen tota la esplendidesa de l'art vocal bachià. Les dues religioses s'imposen, la primera, per la majestuosa volada de son tema tractat en estil fugat; la segona, per son pregon expressivisme, mereixent especial esment el recitatiu, tant patètic, que la precedeix: ningú com Bach ha traduït amb accents més punyents la confusió del pecador i sos clams de pietat.

Les *Cantates profanes* són similars a les religioses com a plan i factura, diferenciant-se d'aquestes, moltes vegades més pel text, que per l'esperit de la música. La *Palestra de Febus i Pan*, refereix el conegut episodi d'Ovidi, Tmolus és el jutge que formula el veredictat ator-

gant el premi de la música a Febus; l'escalf persuasiu de sos accents enlaira nostre esperit per damunt de l'anècdota mitològica.

També en l'aria « *De mes aigues cada onada* », l'inspiració bachiana deixa enrrera el llibret d'una obra purament de circumstàncies. La Cantata de la qual és extreta, fou composta l'any 1736 per a festejar l'aniversari del naixement d'August III, rei de Polònia i elector de Saxònia. En el text actuen de protagonistes els rius Vistula, Danubi i Pleisse, els quals contenen la fortuna llur de recórrer els territoris governats per l'esmentat monarca. En l'aria del riu Elba l'ondulació del violí té un evident sentit descriptiu; mes hom oblida l'objecte purament d'ocasió de l'obra i és sent arrebatat per la generositat, la flexibilitat, la fluència de discurs musical i per son sentit al-hora expressiu i entusiasta. — V. M. DE GIBERT.

Text literari de les Cantates i Cants espirituals

CANTATA n.º 55 per al Diumenge 22.º
després de la Trinitat

Recitatiu i Aria de tenor

RECITATIU

La llei de Déu jo menyspreava
i enfora del camí
que em senyalava per seguir,
jo caminava.
On vaig?

Pendré les ales de l'aurora
per fer llarga volada
enllà la mar més allunyada?

També la mà de Déu
cercar-me allà aniria
punint mes culpes i falsia.
Ai las!

Recer segur no em dona
ni el negre abim ni l'ampla ona,
que allí també em vindrà a cercar son braç

La terra ja no em val
res hi ha
en ella que m'ampari;
i encar que al cel pugués pujar-hi
Déu hi serà
jutjant el bé i el mal.

ARIA

Pietat de mi;
que el meu plor us ablanceixi
i en el vostre cor floreixi.
Pietat de mi;
que l'amor de Crist no em deixi
i vostra ira s'esvaeixi.

ARIA: «Jo vull honrar-vos amb ma vida»
de l'Oratori de Nadal

Jo vull honrar-vos amb ma vida,
mon Salvador, si esforcé em deu
i si el meu cor ben vostre el feu.

Feu-me fort;
vostra gràcia duu el conhort
a mon ànima agraïda.

(Trad. F. PUJOL)

CANTS ESPIRITUALS

Preludi: *Jesús, joia meua*

JO TROBO EL GOIG EN TU

I

Jo trobo el goig en Tu
i et dic benvingut sies,
oh, el meu bon Jesuset,
qui sens orgull volies
ésser mon germanet!
Ah, quina dolça veu!
que amable i bo m'apars,
Tu, el magne Fill de Déu!

II

Déu féu sa Majestat,
d'inscodrinyable essença,
descendre a un cos humà
per' dur al món remença.
L'Altisme així vingué
vers nos amoroset,
com un infant petit
i's deia Jesuset.

Preludi: *Indulci jubilo*

OH DOLÇ JESUSET!

I

Oh dolç Jesuset, oh bon Jesuset!
del Pare l'orde has complert
baixant del regne celestial
i als pobres homes fent-te igual,
oh dolç Jesuset, oh bon Jesuset!

II

Oh dolç Jesuset, oh bon Jesuset!
del Pare l'ira tu has desfet
per nostres culpes boi pagant
i a nos de Déu la Gràcia dant,
oh dolç Jesuset, oh bon Jesuset!

Preludi: *De tot mon cor desitjo*

ÉS CONSUMAT!

Es consumat! Presents, cor meu,
ten eixos mots del Fill de Déu
quan en la Creu per tu moria

i així per' tu la glòria obria;
car Ell, qui sempre, sempre, ha ben obrat,
digué a la fi: És consumat!

Preludi: *Crist lligat per la mort*

POBRE COR QUE ET MIG-PARTEIXES!

I

Pobre cor que et mig-parteixes,
Ai, quin mal tan gran pateixes,
és massa llarg i massa fort!

El cel tremola,
el món frontolla,
Dissort! Dissort! Dissort!
Ai, que el bon Jesús és mort!

II

Jesuset, mon bé, ma vida,
ací'l meu cor lasset te duc;
si del món no trob l'eixida,
de plors i planys sortir no puc.

Oh, l'existència
és sofrençal!
Dissort! Dissort! Dissort!
Ai, que el bon Jesús és mort!

Preludi: *Quan estem més necessitats*

QUAN JO SÓ DEL MEU DÉU

I

Quan jo só del meu Déu
en l'infinida gràcia,
mai cap fretura greu
no'm pot pas dur desgràcia.
Tantost un mal vindrà,
jo sé que qui l'envia
per honra seva ho fa
i per fortuna mia.

II

Per ço ara repetesc:
quan só de Déu en gràcia
tot mal que jo patesc
no'm pot pas dur desgràcia.
La fe i la oració
faran que açò's cupleixi,
que jo amb veneració
mon Déu sempre obeeixi.

Preludi: *Avui triomfa el Fill de Déu*

PER TU, JEHOVA, FAIG MES CANTADES

I

Per tu, Jehová, faig mes cantades,
car on hi ha un altre Déu com tu?
A tu mes trobes són endreçades;
ah, dò'm del teu esperit el tremp segü!
Perquè jo ho faci en nom de Jesucrist
i Ell mitjançant, ben grat te sigui així.

II

Si'm dóns, Altisme, tal bonesa,
cert que serà mon càntic reeixit;
sonar deu bell, ple de dolcesa
per adorar-te en cos i en esperit.
Així alçaràs vers Tu el meu pobre cor
per' que de salms t'entoni el més alt chor.
(Trad. PENA)

CANTATA «FEBUS I PAN»

Recitatiu i Aria de Tmolus

RECITATIU

El veredicté és ben planer, i és veritat
indiscutible que a Febus deu el premi
adjudicar-se. Pan ha cantat pel bosc;
les nimfes poden delitar-s'hi. Emprò,
tan bell de Febus és el cant, que no hi ha
flauta que l'iguali.

ARIA

Febus, el teu cant sublim
de la gràcia a dolls s'abeura.
Mes, ai! Qui de l'art aimant
sapigués copsar ton cant,
gaudi en l'art no pot ja heure.

CANTATA EN LLOANÇA D'AUGUST III, REI DE POLONIA

Arioso i Aria del riu Elba

ARIOSO

Encar que de mon aigua el doll
veiés el Ganges abocar-s'hi
i de mes fonts fallir memòria.
Encar que estranya gent
vingués a emmirallar-s'hi,
jo mai, en cap moment
puc oblidar d'August la glòria!

ARIA

De mes aigües cada onada
diu l'aurífic mot: August.
Oh nereides! amb gaubança
esguardeu l'encís venust
del meu regne on feu estada,
quan ses ones reflecteixen
d'aqueix nom la ressonança
que mil voltes repeteixen.

(Trad. F. PUJOL.)

CONCERTS DEL MES DE JUNY

Dintre el vinent mes de juny es donaran els quatre concerts que resten del Curs 1921-1922, tres dels quals han sigut ja confiats, respectivament, al tenor

Alexandre Alexandrowitzch

DEL TEATRE IMPERIAL DE PETROGRAD

que donarà a conèixer mantes composicions de Glinka, Rimsky-Korsakoff, Dargomychsky, Borodine i Moussorgsky, a

Gerard Hekking

que donarà un recital de violoncel, i als solistes

Joan Wiener i René Benedetti

PIANISTA

VIOLINISTA

que faran conèixer obres de Strawinsky, Malipiero; dels autors coneguts pels «six» i de l'anomenada «Música negra»

Els programes detallats d'aquestes sessions i el nom de l'artista al qual es confiarà el concert que manca, s'anunciaran oportunament.

Palau de la Musica Catalana

ORFEÓ CATALÀ
CONCERT

en obsequi als

SOCIS PROTECTORS

Obres del Mtre. NICOLAU

ANDREUA FORNELLS, sopran

EMILI VENDRELL, tenor

JOAN SALVAT, pianista acompanyant

AVÍS

Queden reservades totes les llotges
i els sillons d'amfiteatre

21 de Gener de 1922

a les deu del vespre

Director :

LLUÍS MILLET

Sub-directors :

JOSEP M.^A COMELLA
FRANCESC PUJOL

Professora de cant :

EMERENCIANA WEHRLE

Professors :

JOAN SALVAT
JOAN TOMÀS

Auxiliars :

CARME FONOLLAR
PILAR ROCA

PROGRAMA

I PART

EL CANT DE LA SENYERA..... *MILLET*

LA CANÇÓ POPULAR GLOSSADA

EL NOI DE LA MARE (chor mixte)

LA DAMA D'ARAGÓ (Tenor, Sr. VENDRELL).

EL MARINER (Sopran, Srta. FORNELLS).

LA MARE DE DÉU (chor mixte).

II PART

INCENS I FARIGOLA

DIVENDRES SANT (chor mixte a 14 veus dividides en 4 chors. Chor de solistes: SENYORETES FORNELLS i Roca i Srs. VENDRELL i CRESPO).

TERESA (chor de noies).

LA MORT DE L'ESCOLÀ (chor mixte).

III PART

ENTRE FLORS (chor d'homes).

LO BON JESUSET (Tenor, Sr. VENDRELL).

CAPTANT (chor mixte).

Piano **FEURICH** cedit per la casa **GUARRO**

EL NOI DE LA MARE

Mentres Maria breçava i vestia
son ros i tendre Fillet, que no dorm,
perquè no plore ni en terra s'enyore,
dolça li canta dolceta cançó.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Cada gronxada't daré una abraçada,
cada abraçada un beset amorós;
mes rosses trenes seran tes cadenes,
niu i alcoveta les ales del cor.
Què n'és de bella ta galta en poncellal
Què'n són de dolços tos llavis en flori
Són una rosa que'ls meus han desclosa
sols per xuclar-ne la mel de l'amor.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Feu-li, orenetes, cançons d'amorettes;
canta-li albadès, gentil rossinyol;
si li és poc fina ma falda de nina,
baixin els Angels del cel un bressol.
Sien ses ales glasser de tes gales,
sien sos braços coixins de ton cos;
jo per tos polsos ne tinc de més dolços;
per envoltar-te, les teles del cor.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Sia ta faixa, si el cel no t'en baixa,
quatre palletes de sec polioli;
quatre palletes tot just floridetes
que't servirfen de faixa i llençol.
Guarniume-l, Angels, bressaume-l, Arcàngels,
d'aire, bon aire tot fent-li l'amor;
mística bresca lo cel li servezca,
si en llet de Verge no troba dolçor.
No plores, no, manyaguet de la Mare,
no plores, no, que jo canto d'amor.
Dels Reis l'estrella claríssima i bella
n'és baixadeta a posar-se en ton front:
quan ells te miren, gelosos se'm giren.
¡Quina faldada de perles i flors!
Totes s'esfloren les flors que t'enyoren:
feia-les naixer ton riure melós;
tornen reviuire si els tornes a riure,
mes ai...! sols beuen rosada de plors.
Quan se n'adonen, els Angels entonen
càntics de festa que's tornen de dol.

Amb Tu abans d'hora clareja l'aurora,
 amb Tu abans d'hora ha de pondre's el sol.
 Mentres Maria bressava i vestia,
 veu ses manetes creuades al cor;
 prou l'endevina d'amor la joguina,
 que Fill i Mare barregen sos plors.
 No plores, no, manyaguet de la Mare,
 que en la creu dura morirem tots dos.

J. VERDAGUER, PVRE.

LA DAMA D'ARAGÓ

(Popular)

A Aragó n'hi ha una dama
 que és bonica com un sol;
 té la cabellera rossa,
 li arriba fins als talons.
 Ai, amorosa Agna Maria,
 robadora de l'amor!
 Sa mare els hi pentinava
 amb una pinteta d'or,
 sa germana els hi entrena
 els cabells de dos en dos.
 Ai, amorosa Agna Maria,
 robadora de l'amor!
 Son germà se la mirava
 amb un ull tot amorós;
 se la mira i se l'emporta
 a la fira d'Aragó.
 Ai, amorosa Agna Maria,
 robadora de l'amor!

Mentre estaven a la fira
 toquen a missa major.
 «Germà, germà, anem a missa,
 anem a missa major.»
 Ai, amorosa Agna Maria,
 robadora de l'amor!
 «De qui és aquella dama
 que llança tanta esplendor?»
 N'és filla del rei de França,
 germana del d'Aragó.
 Ai, amorosa Agna Maria,
 robadora de l'amor!
 I si acàs no ho volem creure,
 mireu-li lo sabató;
 veureu les tres flors de liri
 i les armes d'Aragó.
 Ai, amorosa Agna Maria,
 robadora de l'amor!

EL MARINER

(Popular)

A la vora de la mar n'hi ha una donzella
 que'n brodava un mocador que és per la reina.
 Quan ne fou a mig brodat li falta seda;
 veu venir un mariner que una nau mena.
 — Mariner, bon mariner, que'n porteu seda?
 — De quin color la volem, blanca o vermella?
 — Vermelleta la vull jo, que és millor seda.
 — Pugeu a dalt de la nau, triareu d'ella.

DIVENDRES SANT

(poesies de VERDAGUER i text litúrgic)

Popule meus, quid feci tibi? aut in quo contristavi te? responde mihi.
v. Quia eduxi te de terra Ægypti: parasti crucem Salvatori tuo.

Agios o Theos. Sanctus Deus.
Agios ischyros. Sanctus fortis.
Agios athánatos eleison imas.
Sanctus immortalis, miserere nobis.

Lo bon Jesuset
se'n puja a la vinya:
doncs, què'n portará?
doncs, què'n portaria?
Ne porta un raïm
que sua sang viva.

Ego dedi tibi sceptrum regale; et tu dedisti capiti meo spineam coronam.
Popule meus, quid feci tibi? aut in quo contristavi te? responde mihi.

Agios o Theos. Sanctus Deus.
Agios ischyros. Sanctus fortis.
Agios athánatos eleison imas.
Sanctus immortalis, miserere nobis.

Lo bon Jesuset
va a la coromina:
doncs, què hi cullirà?
doncs, què hi culliria?
Hi seguen el blat:
ne cull una espiga.

Crucem tuam adoramus, Domine: et sanctam resurrectionem tuam
laudamus, et glorificamus: ecce enim propter lignum venit gaudium in
universo mundo.

Deus misereatur nostri, et benedicat
nobis; illuminet vultum suum super
nos, et misereatur nostri.

Prop de Nazaret
el troba Maria:
— Que'm portau, Amor,
Fillet de ma vida?
— Mon amor no té
penyora més fina:
vos porto el pa i vi
de l'Eucaristia.

(De *Rahims y Espigas.*)

Al cel alça el cor,
tu que al cel camines
plorant de dolor,
que allí't riu la flor
d'aqueixes espines.

(De *Flors de Mira-Cruz.*)

TERESA

De Jesús crucificat
Teresa està enamorada;
du sa imatge sobre'l cor,
son amor dintre de l'ànima.
— Doncs, qui us ha clavat així? —
plorant un jorn li demana.
— Qui us ha clavat a la Creu,
doncs, perquè a mi no m'hi clava?
Qui us foradà, peus divins?
Doncs, qui us obrí, mans sagrades,
que agenollats a Bethlem
els serafins adoraven? —
Una idea ja li'n vé
que li asserena la cara;
arrenca el clau de sos peus,
de sos dits fent estenalles,
canviant-lo amb un clavell

florit a la matinada;
arrenca el clau de ses mans
i dos clavellets hi encasta.
Posant-los-hi, d'un a un
els clavellets olorava;
olorant els clavellets,
sobre la Creu se desmaià.
El seu pare és fora al camp,
la seva mare és a l'aigua;
qui vindrà a dar-li socors,
si està soleta a la cambra?
No hi està soleta, no,
que hi és l'Amor que tant aima;
com sos claus ja son clavells,
lo bon Jesús se'n desclava;
i, abaxant-se de la Creu,
ja li'n dóna una abraçada.

J. VERDAGUER, Pvre.

LA MORT DE L'ESCOLÀ

A Montserrat tot plora,
tot plora d'ahí ençà,
que allí a l'Escolania
s'és mort un escolà.
L'Escolania, oh Vergel
n'és vostre colomà.
A aquell que ahí us cantava
qui avui no'l plorarà?
Dins una blanca caixa
mirau que heu més estal
N'apar un liri d'aigua
que acaben de trencà.
Té'l violí a l'esquerra
que solia tocà;
lo violí a l'esquerra,
l'arquet a l'altra mà.
Sos companys de cel·la
lo duen a enterrà.
Lo cant de les absoltes
lo vénen d'assajar;
lo primer vers que canten

del cel sembla vessar,
com un present que'ls àngels
envien al germà.
Al segon vers que canten,
se posen a plorar.
Oh Verge de clemència,
volgueu-lo perdonar!
Oh doça Verge pia,
al cel dexeu-lo entrar,
a aquell que ací en la terra
sempre vos va adorar!
Los monjos té mbé ploren:
sols canta un ermità,
sentint cantar els àngels
i amb ells lo nou germà,
ocell que obre les ales
i cap al cel s'en va.
Mentre ell canta pels aires
son violí tocà.
.....
i dins el cel entrà.

J. VERDAGUER, Pvre.

ENTRE FLORS

Encara és petit, petit
l'Infant de la Glòria,
petit com un liri blanc,
bell com una rosa.
La Verge sembla el roser
quan al braç el porta,
quan el porta vora'l riu
a esbandir la roba.
Per esbandir-la millor
sobre l'herba el posa
entre mates d'iris blau
i margaridoies.
L'Infantó somriu,
la Mareta plora.

Gira al Fill dels seus amors
sos ulls de coloma,
cada volta que s'ajup
a la rentadora.
El veu en somni suau
com dorm i reposa
al peu d'un arbre d'encens
que li fa bona ombra.

De genolls, un Serafi
sos cabells esflora;
voldria besar son front,
voldria i no gosa,
veient que en son jaç florit
l'amor el dexonda,
fen-li estendre sos bracets
a l'aire del Gòlgotha.

Al péndre'l Ella en els seus
de mare amorosa,
la creu estampada ha vist
en son llit de molsa,
com firma que'l Déu infant
en la terra posa.
L'Infantó somriu,
la Mareta plora.

J. VERDAGUER, Pvre.

EL BON JESUSET

La Mare de Déu son Fillet bolcava
i n'hi troba espines per dintre la faixa.
— Acudiu, Josep, que la sang li raja;
portau-me la mirra que'ls Reis li donaren.
Ai, Josep espòs! Qui'ls hi haurà posades,
si no l'he deixat de dintre la falda?
Lo bon Jesuset no parlava encara,
i, com sentí això, digué estes paraules:
— Són els pecadors que al cor me les claven.
Jo, per convertir-los, moriré en Creu alta.
Maria i Josep en gran plor esclaten;
li besa un els peus i l'altre la cara.

V. PENYA D'AMER.

CAPTANT

I

L'infant Jesús demana pa
i Sant Josep no li'n pot dà.

El Patriarca agafa l'eina
i a la ciutat va a cercar feina;
de porta en porta va dient:
— Dau-me treball, oh bona gent,
que vinc de fer un llarg viatge,
i no tinc res, ni pa ni hostatge,
per ma Esposa i per mon Fill,
que de la Glòria és un espill.

Uns Angelets allí a la vora⁴
li van dient amb veu que plora:
— ¿Per què no ho dieu
que vostre Fill és Fill de Déu?

Com Sant Josep forastereja,
i ja en son cap la neu blankeja,
no troba un bri de feina enlloc,
i torna a casa sense un broc.

La Verge Santa, amb ull alegre,
surt i asserena son cor negre:
— Aconsoleu-vos, mon Espòs —
diu-li, mostrant-li el Fill hermós; —
tenim un Déu per companyia:
¿qui pot robar-nos l'alegria?
Sentiu com canten els ocells:
Déu nos estima més que a ells;
no ens deixarà sense becada
quan als moixons l'haurà donada! —

II

L'infant Jesús demana pa
i Sant Josep no li'n pot dà.

La Verge-Mare al braç se'l posa,
serena sempre i amorosa;
sos llavis posa en son front,
d'on baixarà la llum al món,
i va trucant de porta en porta
per les cabanyes d'aquella horta:
— Per amor de Déu,
una almoineta pel Fill meu!
La fruita esbranca la perera;
ningú li diu: preneu una pera;
ningú una engruna li ofereix
del pa que deuen a Ell mateix.
A l'home ingrati a la font seca
per dar a Déu fins l'aigua els reca.
Si algun ne troben de més bo,
diu a Maria: Déu n'hi dó.

Els Angelets allí a la vora
li van dient amb veu que plora:
— ¿Per què no ho dieu
que vostre Fill és Fill de Déu?

Tot pidolant per les masies,
bé sent cantar-ne de follies,
florida almoina que li plou;
— De pobressalla no n'hi ha prou,
que de Judea encara en vinga?
Cada país que als seus mantinga.
A fora! A fora! — Abaixa els ulls,

Ella, de llàgrimes remulls,
que amb les de Cristó se barregen
i per les galtes li perlegen:
— Per amor de Déu,
una almoneta pel Fill meu! —

Pobra Maria! Pobra Marc!
I no hi haurà qui vos ampare?

— Aconsolen-vos, dolça Esposa —
diu-li Josep amb veu commosa; —
tenim un Déu per companyia;
¿qui pot robar-nos l'alegria?
Sentiu com canten els ocells?
Déu nos estima més que a ells;
no ens deixarà sense becada
quan als moixons l'haurà donada. —

Pobra Maria! Pobra Marc!
Mes l'ha sentida l'Etern Pare,
i altra pobreta s'en condol
que de la gran Ciutat del Sol
ve de captar més assortada.
— Sobre l'herbei taula he parada.
Preneu si us plau — li diu, — que més
vos donaria si tingués. —
I amb gran amor parteix amb Ella
lo bé de Déu de sa cistella.

L'infant Jesús demana pa
i Sant Josep ja li'n pot dà.

J. VERDAGUER, PIRE.

Subscriviu-vos a la

Revista Musical Catalana

Butlletí Mensual de l'Orfeó Català

	<i>Ptes.</i>
Per als socis de l'Orfeó Català: un any	6
Per als no socis: un any	7

n. 558

1714

1922

VISCA
CATALUNYA

11 de Setembre

EXTRAORDINÀRIA FUNCIO PATRIÒTICA

a profit de les Associacions Protectora
de l'Ensenyança Catalana i Catalana de
Beneficència, que es celebrarà en el

Gran Teatre Espanyol

dilluns, 11 de setembre de 1922, a dos
quarts de deu del vespre

* * *

Companyia ALEXANDRE NOLLA

Altre primer actor: JOAQUIM VINYAS

* * *

Esbart Dansaire del C. N. de la Barceloneta

* * *

Gobla "La Lira" de Torroella de Montgrí

* * *

Concepció Callao

Emili Vendrell

Blai Net

CONCEPCIÓ CALLAO

Eccelsa cantatriu, glòria de l'Art Català; aquesta contralt del nostre Liceu, ha comptat per cardosos èxits les obres que ha interpretat de magistral manera (Orfeo Català)

EMILI VENDRELL

El reconegut més eminent tenor de Lied, que ha fet de cada obra una veritable creació, essent especialissimament notable la seva part en la Gran Missa, de Bach. (Teatre Liric Català)

BLAI NET

El més notable dels Mestres del teclat, incomparable en la difícilíssima tasca d'acompanyament, que com un Malats i un Granados, ha posat el seu nom d'artista a envejable alçaria

JOSEPA CARULLA D'HOMS

Amb la seva perseverància i amb el seu coneixement profund del nostre Folk-lore, ha fet de l'Esbart Dansaire que dirigeix, una veritable institució. Els dansaires es senten joiosos de tenir la per Directora

PROGRAMA

1.er El drama patriòtic en un acte, d'En Victor Mora i Alsina

LA CANÇÓ DELS CATALANS

REPARTIMENT: *Vell Segimón*, Sr. Nolla; *Rafel*, Sr. Sierra; *Eulàlia*, Sra. Roca; *Miqueló*, Nen Cazorla; *Llorens*, Sr. Torrents; *Caporal*, Sr. Bañeras; *Traginer*, Sr. Cinca; *Pastor*, Sr. Giménez Sales; *Llenyater*, Sr. Gascó; *Marsal*, Sr. Vinyas; *Hilari*, Sr. Pujadas; *Vilaró*, Sr. Almirall; *Joanot*, Sr. Sala.

2.^{on} Ballets populars a càrrec de l'

Esbart Dansaire del C. N. de la Barceloneta

Direcció: NA JOSEPA CARULLA D'HOMS

Contrapàs Xinxina (Pallars), *Esquerrana* (Pallars), *Morisca, una parella* (Gerri), *Cintes* (Vallès), *Folgueroles* (Folgueroles).

3.er L'episodi dramàtic d'En Josep Burgas

ELS SEGADORS DE POLÒNIA

4. ^{rt}	1)	<i>La Balala</i>	Millet
	2)	<i>Si tu fossis aquí</i>	Alió
	3)	<i>Ço que et diria</i>	
	4)	<i>¡Ets meva!</i>	
	5)	<i>Brindis</i>	Pèrez

Per l'eminent EMILI VENDRELL

1)	<i>Phidylé</i>	Duparc
2)	<i>Marguerideta filant</i>	Schubert
3)	<i>Cançó d'amor</i>	Brahms
4)	<i>Cançó d'octubre</i>	J. Cassadó
5)	<i>De les Pàtries que hi ha al món</i>	Millet

Per la insuperable CONCEPCIÓ CALLAO

Les cançons dels dos notables artistes, acompanyades al piano per l'eminent Concertista

BLAI NET

5.^{nt} El grandios monòlec del gran Guimerà

MESTRE OLAGUER

representat pel notable primer actor ALEXANDRE NOLLA.

Abans de comensar i en alguns entreactes, la renomada Coblà «LA LIRA» de Torroella de Montgri, executarà escollides Sardanes. En altres, es recitaran poesies patriòtiques.

Piano cedit per la Casa GUARRO GERMANS

PREUS: Seients pati, 4'00 ptes. - Circulars pati, 2'75 ptes. - Seients 1.er pis, 4'00 ptes. - Cadires 1.er pis, 2'50 ptes. - Seient fix (Seti numerat) 1.er pis, 1'75 ptes. - Seient fix (Seti numerat) 2.^{on} pis, 1'75 ptes. - Entrada general, 0'70 ptes. - Timbre inclòs.

EL RELLOTGE DE LA PÀTRIA

El rellotge de la Pàtria
compta les hores per anys,
que, més forta que nosaltres,
la Pàtria mai morirà.

La esfera no és pas fatídica
prô és trista de desengany.
Hi ha un dibuix d'un bell paisatge
d'oliveres i de blats.

Més enllanet del paisatge
sospira i s'extèn la mar
i una vela s'hi passeja
com un somriure isolat.

Es capvespre; i la lluna alta
— lluna en ple, de caminant —
envia un raig, que és l'agulla
del rellotge quiet i gran.

Una estrella solitària,
indecisa, va oscil·lant
com si triés l'hora augusta
en la qual es posarà.

Quan la estrella sia fixa,
allavors quin palpitari!
Sonarà en aqueix rellotge
l'hora de la Llibertat.

Serà viu tot el paisatge;
saltarà, imponent, la mar;
dalt del cel, com Déu en flames,
el sol ardent brillarà.

Per l'aire ple de promeses
ja veureu quin bategar
de banderes i campanes,
manaments i virolais!

En el ventre de les mares
s'extremiran els infants
i en el ventre de les tombes
fins els morts s'extremiran
quan l'estrella solitària
simbolitzi Llibertat.

R. SURIÑACH SENTIES

TEATRE PRINCIPAL

SELECTE CONCERT

QUE A CÀRREC DE L'EMINENT TENOR,
SOLISTA DE L'«ORFEO CATALA», EN

EMILI VENDRELL

I DEL NOTABLE PIANISTA

BLAI NET

TINDRÀ LLOC EL DIMECRES DIA 13 DE
SETEMBRE A LES DEU DE LA NIT

OLOT, ANY MCMXXII

Oh dolç Jesuset

I

Oh, dolç Jesuset, oh bon Jesuset!
del pare l'orde tu has complert
baixant del regne celestial
i als pobres homes fen-te igual,
oh dolç Jesuset, oh bon Jesuset!

II

Oh, dolç Jesuset, oh bon Jesuset!
del Pare l'ira tu has desfet
per nostres culpes boi pagant
i a nos de Déu la Gràcia dant,
oh dolç Jesuset, oh bon Jesuset!

Trad. JOAQUIM PENA

Recitatiu Aria de la Passió segons S. Marc

RECITATIU:

Jesús res diu:
no'l torba la falsa
i així vol demostrar-nos
que per salva'ns de la agonia
voldrà sofrirne'l dolor viu.
L'exemple ens dona amb son patí,
Jesús Mestre diví.

An Ell en tot devem semblar-nos.

ARIA:

Pacient,
sofriré, oh mon, tes fiblades;
voldré rebre injustament
vils afronts.
¡Oh cor meu! tes intencions
envers Déu van endreçades.

Trad. FRANCESC PUJOL i VICENS M.ª GIBERT

Aria "Della sua pace la mia dipende"

DEL DON JUAN DE MOZART

Del seu bon viure
depèn ma vida;
el seu somriure
del meu és mida;
ço que la enutja
em fa penar.

Si ella sospira,
sospirs m'acoren;
m'afolla l'ira
si els seus ulls ploren
i em despacienta
el seu frisar.

Trad. FRANCESC PUJOL

Adelaida

(MATTHISSON)

Sol i vern pel jardí l'amada passeja,
que una llum encisera i dolça inonda
per les branques en flor passant poruga,

Adelaida!

En la clara corrent, en l'Alp blanquíssim,
en els núvols daurats del cel de posta,
en la volta estelada, lluu ta imatge,

Adelaida!

L'aura al vespre entre'l tendre llor mormola,
flors de Maig per la gleva xiuxiueigen,
brunz l'onada i el rossinyol refila:

Adelaida!

Oh prodigi! Sorgir deurà en ma tomba
una flor quan mon cor devingui cendra,
on brilllegi en fulles porporines.

Adelaida!

Trad. JOAQUIM PENA

El rei dels verns (*)

(GOETHE)

Qui colca de nit, el torb creuant?

Es un bon pare amb el seu infant;

a dins sos braços dû'l dolç fillet,

l'estreny amb força per amor del fred.

—Fill meu, per què'l rostre amagues així?

—Ai, pare, el Rei dels verns no és allí?

Corona i ròcec li veig portar!

—Fill meu, la boira ho fa semblar.

(*) Del «Cançoner selecte» vol. II.

«Oh tendre nin: si sòm amics,
bentost sabràs uns jocs ben bonics;
xamoses flors prop la riba hi ha,
i la mare uns hàbits rics te darà.»

—Ai pare, el meu pare, sens tot açò
que'l Rei dels verns diu amb feble ressò?

—Sossega't, no t'espantis, fill meu,
çò ho fa'l fullam que'l xent breça llen.

«No vols, ninet, amb mi vindre llà?
Mes filletes gaies t'esperen ja;
mes filletes fan llurs ballades de nit
i amb danses i càntics daran-te delit.»

—Ai pare, el meu pare, no ovires tampoc
del Rei les filles en tètric lloc?

—Fill meu, fill meu, ben clà ho vaig veient,
que an elles els salzers van estraient.

«Me plaus, ho nin, m'encisa ton tendre posat;
deus vindre per força, si no vols de grat.»

—Ai pare, el meu pare, que'm vol agafà!
Ja'l Rei dels verns força mal me fa!—

S'esglaià'l pare i colca rabent
portant als braços son fill boi gement;
amb greus fatics arriba a port:
en els seus braços el nin... és mort!

Trad. JOAQUIM PENA

El Noguer

De casa al llindar hi ha un verd noguer;
ple de vida i flaire
extén son brancatge ombriu.

Guarnit és de flors, que dona pler;
quan les besa l'aire
s'agronxa dolç i riu:

Les flors barrejant els llurs petons
amb el vent cantaire
dobleguen llur cap joliu,
i parlen d'una donzella
que plora sens treva, sens il·lusions,
sense saber per què ho fa,
i diuen qu'és bella
amb un parlar que ningú entendreà.
Parlen de noces per l'any que vé.
La noia espia
i engoixa té
mentres que somnia
sota del verd nòguer

Trad. PERE J. BASSEGODA

Oh galtes xamoses!

(FLEMMING)

Oh galtes xamoses,
què'n sou d'agradesos!
Tu ets roja, tu albina,
tu sembles de nina;
tantost que jo us miro,
—no sé pas com dir-ho—
me friso, debades,
per fer-vos besades.
Què'n sou d'agradesos,
ho galtes xamoses!
Oh sol de delícia!
Oh dolça clarícia!
Oh ullets qui m'encenen
i'ls meus orbs devenen!
L'imatge més pura.

tu ets font de ventura!
Oh cel d'eixa terra,
no m'facis mai guerra!
Oh dolça clarícia!
Oh sol de delícia!
Beutat la més bella,
oeix ma querella!
Prest vina, sí, vina,
qu'ets dolça, divina!
No facis que plori,
no deixis que'm mori;
ai! vina, prest vina,
ai! vina, sí vina,
i oeix ma querella,
beutat la més bella!

lav Somni d'infant

Ja lluen les estrelles
ja plora el rossinyol,
quan tanques les parpelles
ton somni aixeca el vol.

xupluc te dona l'ala
de l'angel mes fidel.
Que a dar-te un bes no tarda
i't gronxa amb dolç abraç
Jesús el teu son guarda
i no't desvetllaràs!

Trad. PERE J. BASSEGODA

Ja és aquí

Primavera ja ets aquí;
t'h'an portat les orenetes.
s'ompla el bosc de violetes
i de roses el jardí.
De la terra humida
brotà la florida.
Ah, mireu!
qu'es això qu'es veu!
Primavera ets tu!
tu que'ns dús la vida
Ah! Ets tu!

Trad. APELES MESTRES

No't sàpiga greu

No't sàpiga grèu
el ser petiteta
també ho son les flors
hi ho son les estrelles
i ho es aquell Déu
que l'amor governa.
D'un res de llavor
s'en forma una arbreda,
d'un sol espurmé
s'en fa una foguera,
d'un trist gra d'encens.
s'en ompla una església.
No't sàpiga greu
el ser petiteta!

F. MATHEU

Ets meva!

Amb mos petóns s'ha format
del no rés, l'ànima teva,
vas creixer al meu costat
si sabs d'amor t'ho he ensenyat,
i ets meva!

—
Avui tens altre marit
més l'ànima se'm subleva,
el qu'està escrit, està escrit,
que jo no ho he pas consentit...
i ets meva!

ANGEL GUIMERÀ

A una nova amiga

Avui només de nostra coneixença
tinc el cor fresc com el celler del mas,
i tota la meva ànima s'agensa
d'haver-te dut, recolzadeta al braç.

La tarda m'ha sigut traidora i breu
mes la llum era viva,
dins de l'ordi pregava el pregadeu,
a la figuera s'ha aturat la grïa.

I jo sentia una molt gran paor
de veure els ulls que feies i la cara
ai, fina pal·lidesa de l'amor
que no se sab si ha d'esse amor encara.

JOSEP M.^a DE SAGARRA

El que't diria

Si jo fos cançonaire
treuria una cançó
com que no hi entenc gaire
no vüi pas fer-la no.

Una cançó faria,
que sols de tu parlés,
jo sol la cantaria
jo sol i ningú més.

Diria que'ts la nena
mes maca d'aquest plà
que te més or ta trena
que'l blat quan ve'l segar.

Que quan tos llavis s'obren
talment ne raja mel
que quan tos ulls s'entre-obren
com si s'obris el cel.

Qu'en caminant lleugera
per sobre del sembrats,
com l'aura matinera
tu'ls deixes revifats.

Qu'els aucellets al veure't
refilen de valent,
qu'un dia jo vaig creure't
i tot s'ho ha endut el vent!

Si jo fos cançonaire
treuria una cançó,
la d'una espigolaire
i un infeliç pastor!

GUAYABENS

Maig

Terra qui floreix
mar qui s'hi encanta
suavisim bleix
de vida triomfanta.

Plujes cristallines,
aigües reflexant
tendors infantines
qui rieu'n brillant.

Claretat sonora,
núvol qui s'hi perd,
aura qui aixamora
la tendror del vert.

Bòrdoneix suau
d'abelles! Profunda
silenciosa pau
d'una hora fecunda.

Mon rejovent,
amor qui hi esclata,
deliciós oblit
de les nits de plata.

Quan el pleniluni
de Maig silencios,
de qualque infortuni
sembla dir a les flors.

CATASOÙS

Brindis

Quan bec Oh, Pàtria de tes entranyes,
lo ví puríssim, o de ton pla,
l'ardenta sava de tes entranyes,
sent en mes venes anguilejar.

Oh, Pàtria, Pàtria,
teva és ma sang!

Al pit bullenta ma sang s'agropa,
sent amb més força cruixir mon brac,
i com un calçer, alçant la copa
mon cor flameja flamegeràs!

Oh, Pàtria, Pàtria,
teva és ma sang!

Llavors sentint-me l'ànima als llavis,
mon cor te jura fidelitat,

pel sacratíssim record dels avis,
pel sol, per l'aire, per Montserrat!

Oh, Pàtria, Pàtria,
teva és ma sang.

Terra qui floreix
mar qui s'hi encanta
suavis deix
de vida triomfants.
Plujes cristallines,
aigües reflexant
tendres infantines
qui riuem a l'ant
Claretat sonora,
volvol qui s'hi perd,
aura qui aixamora
la tendror del vent.

F. MATHEU

PROGRAMA

I

OH, DOLÇ JESUSET.	J. S. BACH
ARIA I RECITATIU DE LA PASSIÓ SEGONS	
ST. MATEU.	»
ARIA DEL D. JUAN.	MOZART
ADELAIDA.	BEETHOVEN

II

EL REI DELS VERNES.	SCHUBERT
EL NOGUER.	SCHUMANN
OH, AIMADES GALTES.	BRAHMS
SOMNI D'INFANT	GRIEG
JA ÉS AQUI	WOLF

III

NO'T SÁPIGUE GREU	} PUJOL
ETS MEVA.	
A UNA NOVA AMIGA.	GIBERT J.
EL QUE'T DIRIA.	MORERA
MAIG.	TOLDRÁ
BRINDIS (<i>patriotic</i>)	PEREZ

PIANO RONISCH

Queda prohibit entrar o sortir de la sala durant l'execució de les obres.

Diria'm mon tot sol amb mi
afalag d'amor no em tenta
que el meu cor soliu aleuta
ja la joia, ja el sopir.

Que'm turmenta, jo no ho se
es dolor ben ignorada.
Dè el plò entela la mirada.
llum de sol a nos ulls ve

Ben sovint sens heure esment
veig claror de joia plena
que les ombres enlumeu
que penetra al pit ardent.

PIANO
RONISCH
PÉREX
TOLDRA
MORENA
GIBERT
PUJOL

ORFEÓ SALLENTÍ

FESTA MAJOR

Concerts Festa d'Infants Sardanes

Andreua Fornells, Sopran

Emili Vendrell, Tenor

Eduard Toldrà, Violinista

Blai Net, Pianista

Pere Vallribera, Pianista

La Principal de Bages, Cobla

Escola Musical de Ntra. Sra. de Montserrat

Orfeó Sallenti

■ ■

Dies 8, 10 i 11 de Setembre

SALLENT, ANY MCMXXII

Divendres dia 8

a dos quarts de deu del vespre

PRIMER CONCERT

Andreua Fornells - Emili Vendrell - Blai Net

PROGRAMA

I

Per la glòria d'adorar-vos	<i>Bononcini</i>
Nit de Primavera	<i>Schumann</i>
El Passarell festejant	<i>Schubert</i>
Frisança	<i>Schubert</i>
Tú ets el repós	<i>Schubert</i>
Les noces de Fígaro (ària de Querubí)	<i>Mozart</i>

Sopran

II

L'amor del Poeta	<i>Schumann</i>
----------------------------	-----------------

I. Quan era el ple mes de Maig...—II. D'en mig les meves llarmes...—III. El sol i la tortra, la rosa i el lliri...—IV. Quan en tos ulls mirar-me'm plau...—V. Cepsar mon esprit voldria...—VI. Del Rhin en l'ona sagrada...—VII. No't due rencor, mal que se'm trenqui'l cor!...—VIII. Si sebre la flor mai podia...—IX. Ja sonen flautes i gralles...—X. Quan ma canço'm renova...—XI. Un jove ama una noia...—XII. D'un jorn estival en l'auba...—XIII. En somnis jo plorava...—XIV. T'obiro en somnis cada nit...—XV. Rondalles benaurades.

Tenor

III

No perdem temps	<i>Fàbregas</i>
Maig	<i>Toldrà</i>
El que et diria	<i>Morera</i>

Tenor

La Baladí	<i>Millet</i>
El mariner (glossa).	<i>Nicolau</i>
Jugant	<i>Pujol</i>

Sopran

Duet de «Les Estacions».	<i>Haynd</i>
----------------------------------	--------------

Sopran i Tenor

En aquest concert s'entregarà als assistents la lletra de les composicions que's cantaran.

Diumenge dia 10

a les 10 del vespre

SEGON CONCERT

Eduard Toldrà *Pere Vallribera*
Orfeo Sallenti

PROGRAMA

I

Violi i Piano

Sonata en re op. 12 *Beethoven*
Allegro con brio
Andante con variazioni
Rondó

II

Violi i Piano

Grave *Fr. Bach*
Minuet. *Porpora*
Siciliana i Rigodó *Couperin*
Cançó Lluís XIII i Pavana *Couperin*
Tamburí *Leclair*

III

Concert choral per l'ORFEÓ SALLENTÍ

* Prec Montserratí *Pérez*
Els fadrins de Sant Boi (pop. cat.) . . . *Pérez*
En Pere Gallerí (pop. cat.) *Pérez*
La Sileta (pop. cat.) *Cumellas*
* El pardal (pop. cat.) *Mas i Serracant*
Ball rodó *Rimsky Korsakof*
La sardana de la Pàtria *Morera*
* La sardana gran *Morera*

* 1.ª audició.

Dilluns dia 11

a dos quarts de cinc de la tarda

Festa d'Infants

Cançons amb gestos, jocs d'infants per l'Escola Musical
de Nostra Senyora de Montserrat i la Secció de nenes
de l'Orfeó Sallentí.

PROGRAMA

I

Plou i fa sol	<i>Pecanins</i>
Els soldats vénen de França.	<i>Llongueras</i>
El dormilega.	<i>Llongueras</i>
Són deu noies per casar	<i>Llongueras</i>
Quan jo m'en poso la cotilleta.	<i>Llongueras</i>
La dansa a la corda	<i>Dalcroze</i>

II

El joc del Rei i dels seus fills	<i>Llongueras</i>
Au, anem cap a la fira.	<i>Llongueras</i>
El bosc verd.	<i>Dalcroze</i>
La marxa de les banderes	<i>Dalcroze</i>

A dos quarts d'onze de la nit Sardanes tocadés per
la cobla **La Principal de Bages** al davant del local
de l'Orfeó.

NOTES.—Els Srs. Socis que desitgin assistir als esmentats
concerts deuran encarregar les localitats durant els dies 3, 4 i 5
dels corrents a la sastreria Camprubi de la Plaça de la Pau.

Tots els dies de 9 a 10 del vespre el Sr. Vocal de torn aten-
drà a les preguntes que desitgin fer-li els Srs. Socis referents
als festeigs que es celebraran, si a Déu plau, en el nostre local
durant els dies 8, 10 i 11 del mes que som.

ESCOLA DEL TREBALL

IV CURS D'HUMANITATS I CULTURA GENERAL PER OBRERS

Recital de cançons estrangeres a
càrrec de N'EMILI VENDRELL.
Pianista acompanyant, BLAI NET.

26 de Juliol, a les set de la tarda.

ESTIU DE 1922

PROGRAMA

PRIMER CONCERT

I

Oh! dolç Jesuset	BACH.
Jocs d'infants	MOZART.
Amor nou, vida nova	BEETHOVEN.
Tu ets el repòs	SCHUBERT.
Omnipotència	SCHUBERT.

II

En les ales del cant	MENDELSON.
No et duc rencor.	SCHUMANN.
Somni d'infant.	GRIEG.
Oh! aimades galtes	BRAHMS.
En la solitud del bosc	BRAHMS.
Ja és aquí	WOLFF.

Piano cedit per la casa WERNER (Rbla. Catalunya, 72).